

Eternul părăsit...

Florin-Cezar CĂLIN

Desculț eu alerg cu pasul confuz,
Spre ziua de mâine sperând că e bine.
Și-n spre viitorul ce nu-mi e obtuz,
Când știu că am șansa păstrată de tine.

Parcurg drum bătut între ieri și un azi,
Știind că în mâine stă pofta de viață.
Suntem fiii dânsei, eterni comunarzi,
Cu șansa-nzecită când e dimineață.

Eu pas îl întind (să prind Universul),
Ce tot se grăbește-n spre Eu-l stelar.
Nu știi cine sunt sau care mi-i Estul,
De unde răsare un Soare sprintar.

Aleg spre ce ești, aleg înspre tine,
(nu știu dacă pașii îmi sunt de ajuns).
Dar știu că iubirea te cheamă din mine,
Și-ar vrea să-ți audă eternul răspuns.

Parcurg clipa ta prin deșertul fierbinte,
Știind că vei fi răcoarea mea dulce.
În zilele tale voi sta eu cuminte,
Să văd dac-acestea iubirea mi-o sumulge.

În ieri eu zăceam ... un etern părăsit,
Uitat de destin ... fantomatică umbră.
Iubirea din tine acum m-a găsit,
Și nu m-ar lăsa (de ai face tu tumbă).

Brăila, septembrie 2017